

vendige Sikkerhedsstillelse, efter hvad der vides, hidtil have maattet hde vedkommende Institut indtil 2 pCt. aarlig af Kautionssummen, foruden at de vistnok ofte have maattet svare 1 eller flere Procent aarlig for den Rykborger, som vedkommende Pengeinstitut forlanger.

En betydelig Vettelse heri vilde imidlertid kunne opnaas, hvis det tillodes Kassebetjentene at benytte til fornøden Sikkerhedsstillelse Forsikringsbreve, udstedte af Selskaber, hvis Formaal er at stille Sikkerhed for betroede Oppebørsler, og Regeringen er derfor af den Formening, at man ikke bør undslaa sig for at give en saadan Tilladelse, naar det paagældende Selskab gennem de Midler, hvorover det raader, sin Organisation og sin Styrelse frembyder de fornødne Garantier; i denne Opfattelse støttes man af den Omstændighed, at vore Nabolande, Sverige og Norge, netop ere slaaede ind paa denne Vej, idet i Sverige kongelig Kundgørelse af 6te November 1891 har tilladt de paagældende Myndigheder at modtage de af det svenske Forsikringsaktiebolag „Tre Kronor“ udfærdigede Forsikringsbreve til Sikkerhedsstillelse for de Statens Kassebetjente paahvilende Oppebørsler, medens der i Norge ved kongelig Resolution af 10de September 1891 er blevet givet vedkommende norske Regerings-

departementer Bemyndigelse til som Sikkerhed for de under dem hørende Oppebørselbetjentes mulige Ansvar til det offentlige m. v. i Stedet for anordningsmæssig udfærdigede Kautionsforpligtelser at modtage Garantiforskrivninger, udstedte af derpaa beregnede Selskaber. — For at kunne tilstaa Oppebørselsbetjentene den ovennævnte Vettelse med Hensyn til Sikkerhedsstillelsen fordres imidlertid en Ændring af den nu bestaaende Lovregel, der haves i Lov Nr. 129 af 12te November 1886 § 4, 2det Stykke, og det er paa en Forandring af denne, at nærværende Lovforslag tager Sigte.

Man har samtidig hermed ogsaa villet skaffe dem, der stille reel Kaution, en Vettelse ved at ubvide Kredsen af de Værdipapirer, hvori Sikkerhed nu kan stilles. Det er fundet ganske naturligt, at Statskassen ikke bør vægre sig ved at modtage alle saadanne Værdipapirer, der af Staten ere anerkendte som betryggende ved Anbringelse af umyndiges Midler. Den i § 1, 1ste Stykke i Slutningen, givne Bestemmelse, at disse Værdipapirer modtages efter deres paalydende Summe, naar de lyde paa mindst 3½ pCt. Rente aarlig, men i andet Fald til et i Forhold til deres lavere Rentesod fastsat Beløb, er den samme som efter den anførte Lov af 1886 gælder med Hensyn til danske Statsobligationer.